

1. Święto Zesłania Ducha Świętego

Główna myśl: Duch Święty jest Pocieszycielem.

Fragment biblijny: J 14,26 Jezus obiecuje uczniom Pocieszyciela
Dz 4,1-23; 5,17-42 Piotr i Jan przed Radą Najwyższą

Wiersz przewodni: Za 4,6b: *Nie dzięki mocy, ani dzięki sile,
lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie.*

Cele:

- dziecko wie, że obiecany przez Jezusa Pocieszyciel, to Duch Święty
- dziecko poznało historię Piotra i Jana, gdy stanęli przed Radą
- dziecko potrafi wymienić zadania Ducha Świętego na podstawie przeczytanego wiersza z Ewangelii Jana 14,26

I. Wstęp

1. Kto mnie pocieszył?

propozycja dla młodszych dzieci

Pomoce: obrazek lub zdjęcie smutnego dziecka oraz drugie zdjęcie, które przedstawia smutne dziecko pocieszane przez inną osobę, np. mamę, kolegę itd.

Przebieg:

Witajcie. Czy było wam kiedyś bardzo smutno? Chciało się płakać? Zobaczcie, tak jak na tym zdjęciu. *(prowadzący pokazuje pierwsze przygotowane zdjęcie)* Co wtedy robiliście? *(odpowiedzi dzieci)* A co się takiego stało, że poprawił się wam humor? Ktoś was pocieszył, mogła to być, np.: mama, tata, rodzeństwo, babcia... *(prowadzący pokazuje drugie zdjęcie)* Ta osoba pocieszyła was, przytuliła i wszystko w jakiś sposób wydało się prostsze i łatwiejsze. Taką osobę możemy nazwać pocieszycielem. O Pocieszycielu mówił także Pan Jezus. *(prześć do podsumowania)*

2. Pocieszyciel

Pomoce: Biblia, duża kartka, mazak

Przebieg:

Witajcie, mam dla was zadanie. Próbowaliście już na jednej ze szkółek wyjaśnić co znaczy „kogoś chwalić”. Powiedzieliście wtedy, że to znaczy mówić o kimś z uznaniem, podkreślać jego zalety. Natomiast dzisiaj na początek przeczytam wam krótkie zdania, opisujące pewną postać, a waszym zadaniem będzie powiedzieć jak nazwalibyście tę osobę. Chodzi o określenie jej jednym słowem. Uwaga, zaczynam: „Osoba, która dodaje otuchy”, „Osoba podtrzymująca kogoś na duchu”, „Najlepszy przyjaciel”, „Osoba, która wspiera w smutku lub zmartwieniu”. *(Prowadzący zaczyna czytać kolejne zdania. Po przeczytaniu każdego pyta dzieci, czy mają jakiś pomysł. Podawane pomysły są zapisywane na zawieszanej kartce. Pod wszystkimi propozycjami na końcu zapisane zostaje słowo POCIESZYCIEL)*

Tym poszukiwanym słowem jest pocieszyciel. Czy pocieszaliście już kogoś? Byliście sami pocieszycielami? *(odpowiedzi dzieci)*

Podsumowanie:

Dzisiaj będziemy mówić o szczególnym pocieszycielu. Proszę posłuchajcie, co o nim mówił Pan Jezus. *(prowadzący czyta wiersz J 14,26)*

Kto został nazwany pocieszycielem? Duch Święty. Będziemy mówić o Duchu Świętym, bo dzisiaj jest Święto Zesłania Ducha Świętego. W końcu ten obiecany Pocieszyciel przyszedł! O jakich Jego

zadaniach mogliśmy usłyszeć? Przeczytajmy jeszcze raz ten wiersz. (*prowadzący lub wyznaczona osoba czyta go*)

Pocieszyciel, Duch Święty nauczy wszystkiego, przypomni o wszystkim co powiedział Pan Jezus. (*na kartce pod słowem POCIESZYCIEL zapisujemy zadania Ducha Świętego, czyli: uczy, przypomina*)
Duch Święty będzie uczył i przypominał. W dzisiejszej historii Duch Święty był właśnie takim Nauczycielem i Pocieszycielem. A kogo uczył, pocieszał i prowadził, zaraz się dowiemy.

II. Szkołka

Pomoce: Biblia, można zrobić krótką prezentację do szkołki korzystając ze strony <http://www.freebibleimages.org/stories/?book=Acts>, na dużej kartce zapisany zakaz: NIE WOLNO WAM W OGÓLE MÓWIĆ ANI NAUCZAĆ W IMIENIU JEZUSA! oraz słowa: TRZEBA BARDZIEJ SŁUCHAĆ BOGA NIŻ LUDZI!

Przebieg:

1. Strach zmienia się w odwagę – Po odejściu Mistrza, uczniowie byli smutni i wystraszeni. Chociaż słyszeli słowa Jezusa, który powiedział, że nie zostawi ich samych, lecz pośle Pocieszyciela. I w końcu przyszedł Duch Święty, który sprawił, że wystraszeni do tej pory uczniowie stali się odważni i gotowi, by innym opowiadać o Panu Jezusie i o tym co zrobił. Wielka zmiana zaszła w uczniach. Ich strach zmienił się w odwagę. Duch Święty może pomóc także tobie. Może dodać ci odwagi, gdy będzie ci ciężko. Tak jak był z Piotrem i Janem, gdy znaleźli się w trudnej sytuacji.

2. Piotr i Jan – A znaleźli się w trudnej sytuacji, chociaż nie zrobili nic złego. Co zrobili? Pomogli chromemu od urodzenia człowiekowi, który zaczął chodzić. Dla uzdrowionego człowieka musiała to być wielka radość. Nareszcie sam mógł wszędzie dojechać. Nie musiał czekać, aż ktoś go zaniesie we wskazane miejsce. Jednak nie wszystkim się ten cud spodobał. Nie podobało się też to, że ci dwaj uczniowie, Piotr i Jan, mówili, że wszystko to zrobili dzięki Panu Jezusowi.

3. Piotr i Jan przed Radą – Piotr i Jan mieli odwagę głośno mówić o Jezusie. Za to zostali pojmani, uwięzieni, a potem postawieni przed Radą Najwyższą, czyli przed arcykapłanami i faryzeuszami. Była to ta sama Rada, która sądziła Jezusa. Uczniowie nie bali się gdyż, jak czytamy w Dz 4,8, byli pełni Ducha Świętego. Odważnie odpowiadali na zadawane pytania i zarzuty stawiane im przez arcykapłana oraz członków Rady. Przesłany Pocieszyciel był z nimi. (*przeczytać głośno Dz 4,9-10*) „Jeżeli my dziś jesteśmy przesłuchiwani z powodu dobrodziejstwa wyświadczonego człowiekowi choremu, dzięki czemu został uzdrowiony. To niech wam wszystkim i całemu ludowi izraelskiemu wiadome będzie, że stało się to w imieniu Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście, którego Bóg wzbudził z martwych; dzięki niemu ten oto stoi zdrów przed wami.” Uczniowie przypomnieli słowa Jezusa, który powiedział, że jest drogą, która prowadzi do nieba. Tylko dzięki Jezusowi można otrzymać zbawienie. Takie odważne słowa uczniowie mówią przed członkami Rady. Jaki wyrok usłyszeli? Co prawda zostali wypuszczeni, lecz usłyszeli zakaz: NIE WOLNO WAM W OGÓLE MÓWIĆ ANI NAUCZAĆ W IMIENIU JEZUSA! (*pokazać zapisany na kartce zakaz*). Lecz Piotr i Jan nie chcieli tego zakazu przestrzegać. Dla nich ważniejszą rzeczą było słuchać Boga, niż ludzi. (*pokazać kartkę z zapisanym zdaniem: TRZEBA BARDZIEJ SŁUCHAĆ BOGA NIŻ LUDZI!*) Oni chcieli być posłuszni Panu Bogu, a Duch Święty, Pocieszyciel był z nimi, pomagał im.

4. Kolejne spotkanie z Radą – Gdy zostali wypuszczeni, wcale nie byli cicho. Dalej mówili ludziom o Panu Jezusie. I znowu trafili do więzienia, słysząc: „Nakazaliśmy wam surowo, abyście w tym imieniu (imieniu Jezusa Chrystusa) nie uczyli” (Dz 5,28). Jednak Piotr i Jan znowu odważnie odpowiadają: „Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi!” (Dz 5,29). (*znowu pokazać zapisane słowa uczniów*) Tymimi słowami bardzo zdenerwowali Radę Najwyższą, która chciała ich za to nawet zabić. Lecz w końcu uczniów wychłostano, zabraniając im ponownie nauczać w imieniu Jezusa i wypuszczono.

III. Zakończenie

Podobnie jak poprzednio, uczniowie nie przestrzegali tego zakazu. Codziennie w świątyni, w domach opowiadali o Panu Jezusie. Wykonywali polecenie swego Mistrza. A Pan im błogosławił. Coraz więcej osób usłyszało o Jezusie i uwierzyło w Niego.

Duch Święty był Pocieszycielem, Nauczycielem, Pomocnikiem dla Piotra i Jana. On może i chce być także twoim Pocieszycielem, Nauczycielem. Pomocnikiem, który dodaje sił i zawsze jest przy tobie.

1. Wiersz biblijny

„Nie dzięki mocy, ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie.” Za 4,6b

Pomoce: wiersz zapisać na czterech kartka.

Na pierwszej zapisać słowa: „Nie dzięki mocy”,

na drugiej: „ani dzięki sile”,

na trzeciej: „lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie.”,

a na czwartej zapisać odnośnik: Za 4,6b.

Wiersza można też uczyć gestykulując.

Wypowiadając słowa: „Nie dzięki mocy” – kiwamy przecząco głową i podnosimy jedną rękę jak siłacz, pokazujący swoje mięśnie.

Gdy mówimy: „ani dzięki sile” – znowu kiwamy przecząco głową i podnosimy drugą rękę jak siłacz.

Gdy mówimy: „lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie” – kiwamy głową na znak zgody oraz podnosimy ręce do góry.

Przebieg:

Wytlumaczyć wiersz.

Wiersz ten przypomina, że często myślimy, że sobie sami poradzimy, bo jesteśmy silni, odważni i mocni. Lecz wcale tak nie jest, to dzieje się dzięki Duchowi Świętemu. On pomaga i wspiera nas, tak jak Piotra i Jana w przedstawionej historii. Nie dzięki sile, ani mocy, lecz dzięki Duchowi Świętemu, który jest Pocieszycielem, Pomocnikiem, Nauczycielem – stanie się to, co chce Pan Bóg.

Przeczytajmy razem wiersz, a później powtórzmy go jeszcze raz z gestykulacją. (*prowadzący pokazuje ruchy*)

2. Prace plastyczne

A. Piotr i Jan przed Radą

propozycja dla młodszych dzieci

Pomoce: załącznik znajdujący się na str. 4, kredki

Przebieg: należy dorysować przedstawionym postaciom brakujące części twarzy (oczy, usta). Następnie pokolorować obrazek.

B. Zadania Ducha Świętego – labirynt

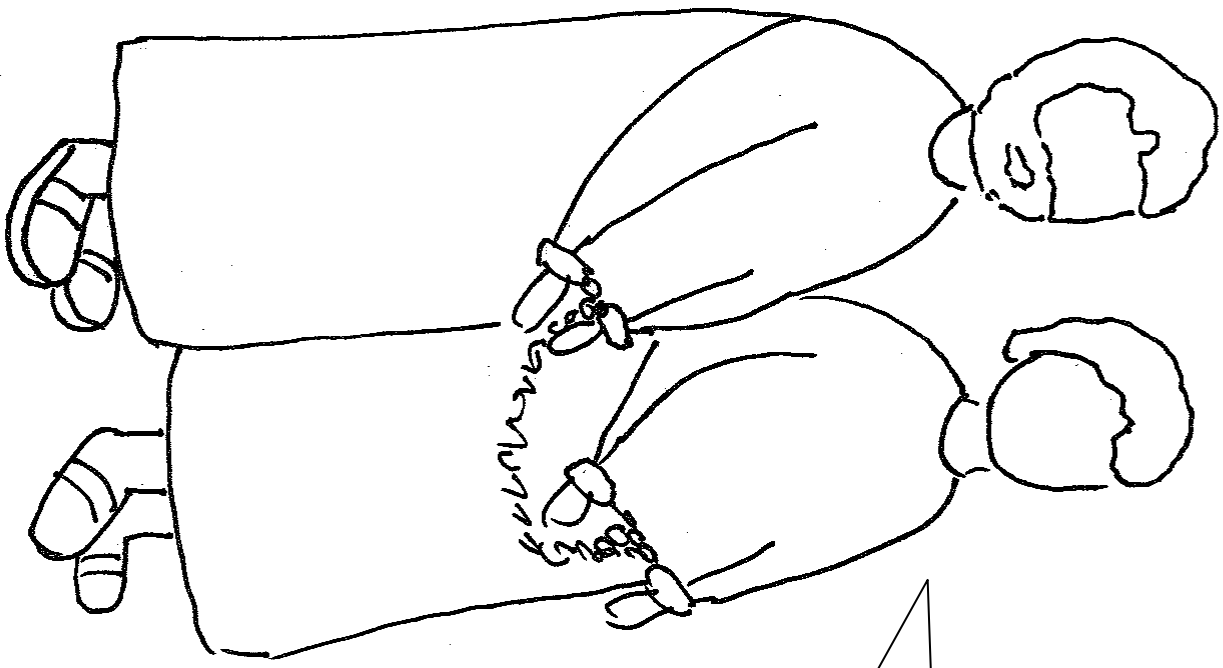
Pomoce: załącznik labirynt znajduje się na str. 5, ołówek

Przebieg: należy przejść do środka labiryntu (Duch Święty), a mijane po drodze litery zapisać pod nim.

C. Uczniowie Jezusa

Pomoce: kartka, kredki, poznany wiersz, klej

Przebieg: dzieci rysują jednego z omawianych na szkółce uczniów Pana Jezusa: Piotra lub Jana. Na koniec obok postaci przyklejają poznany wiersz.

Trzeba bardziej
stuchać Boga
niż ludzi!

